

Vraja Mării

LITERATURĂ - ARTĂ - HUMOR - APARE LA 15 ALE FIECĂREI LUNI

Director
SOREL AVRAMESCU

Redactor
PETRE SAMOFINA

Redacția și Administrația :
— CONSTANȚA —
Strada Smârdan, No. 7 etaj

ABONAMENTE:

6 luni . . . lei 25 . . . un an... lei 50
De susținere „ „ „ „ 100
Pentru instit. și autorit. . „ „ „ „ 300

CRONICA

Suntem...

...la jumătatea toamnei !
Ce repede trec, timpul și vremea frumoasă!... Mai eri, mă opream pe malul mării, în dreptul plajei, și priveam la mulțimea de costume, cari, sburdau în apă și pe nisip sau se plimbau cu bărcile pe întinsul mării... Seara pe la Cazinou sau la Ovidiu, pe Carol ca și pe Bulevard, mișunau, ca un furnicar, vizitatorii...

Și acum trec pe la plaje — și acum privesc marea, orizontul... Dar, mai mult, n'ai ce vedea! Pe la Ovidiu, când am trecut, vântul mi-a luat pălăria, rămânând-o pe terasa pustie dela «Elita»... Pe Carol, la Cazinou, încoace, încolo, mai sunt destui care se plimbă seara dar, idilele pe băncile Bulevardului, nu mai sunt; iar bărcile saltă ușor pe văzdușele ce clipocesc de cheiul Cazinoului... în zadarnică așteptare!

Din port, un vapor scoate fum gros care se risipește în zare, pe întinderea plumburie... Totul e trist!...

...Unde sunteți voi, nopți dragi, de vară cu lună plină, cu miresme de flori și cu multe jurăminte de dragoste?...

RED. & COMP.

— o —

Cîntec de toamnă

Vezi tu copilă, fiecare floare
suride toamnei cetinel—
și fiecare
își rupe din lumină un inel...

Vezi tu, mioară, cîntecul mele,
surid ca un buchet de floare veche
cercel sfielnic în inele
pentru plăpânda ta ureche...

Vezi tu, mioară, cum se frînge
lumina 'n fiecare schit?
Eu nu știu : toamna asta plînge...
sau dragostea mea, a murit!..

Valeriu Lacrimă

VRAJA MĂRII

Vouă celor din apropierea mării

Un dor ascuns spre tine-ades mă poartă,
S'admir albastrul cerului de vară,
Sublimul spasm de valuri ce'nfioară
Și ne'nviază dragostea cea moartă.

Aș vrea să'nnot în apa ta amară,
Unde sunt lacrimi cari'n veci nu iartă,
Aș vrea să nu te-admir numai pe hartă,
Ci să te simt aproape, aproape, iară!..

Când voi veni, mînat de pribegie,
Invins de-a ta duioasă nostalgie—
Presimt de-acum surprize variate,

Căci ești ca și iubita—mi de nebună ;
Imi vei zidi din apă mari palate,
Spre-ale strivi în vaer de lumină...

Ionel Braddelafrunțești

Nădejde spulberată

În cadrul ferestrei se ivi capul frumos al pictorului, cu ochii mari și negri, ce priveau visători în gol. Dar, splendoarea dimineții de primăvară, ce pătrundea în sufletul artistului, contribuia și mai mult la tristețea ciudată ce-i apăsa sufletul, încă din zori, decînd se apucase cu hărnicie de lucru. Toată râvna lui, însă, rămânea fără rod, căci pustiul din sufletu-i ușdea orice elan ce se năștea din talentu-i de neînchipuit. Pictorul nu iubia pe nimeni. Niciun chip drag, nici un nume scump, nu trăia în gândul său, care să-i aprindă și să-i stimuleze închipuirea.

De-odată, o voce melodioasă, caldă, îl trezi din visarea în care se adâncise:
«Macii, macii roșii!»

Privirile aprinse și lacome ale artistului, sorbiră roșul de jăratic al macilor dintr'un coș enorm, încărcat de petalele de foc, ce păreau că ard în strălucirea vie a soarelui de primăvară. Doi achi verzi, minunați, priveau lung de sub coșul cu maci, pe care țigă-

cușa îl purta cu grație și ușurință pe cap. Și flacăra verde de smarald a ochilor mari, încununați de gene dese și mai negre decât noaptea părului ei lucitor, fulgeră adâncul întunecos al ochilor de artist și pătrunse în sufletul lui, umplînd pentru vecie golul de care suferise... Doar atât! Și țigăncușa tânără pieri la colțul de stradă, lăsînd în mîntea pictorului, uimirea unui sentiment, pe care nu-l mai încercase niciodată.

Din ziua aceea, artistul pictă numai maci. Zeci de pânze se îngrămădeau în atelierul sărăcăcios: maci, în vase grele, enorme, de forme ciudate, ce păreau să fi existat prin grădinile împărățiilor din antichitate; fecioare goale alergînd sub o ploaie de petale roșii; grădini însozite, pline de maci; maci, în buchete enorme pe fond negru de abanos sau pe fond senin de azur; dar, mai ales, fetițe cu ochi verzi și gene de'ntuneric, ținînd pe cap sau

Urmare în pag. II-a

DE VORBĂ CU CITITORII

Doamne!... Ce primire frumoasă, ce de mai prieteni!

Suntem înduioșați în fața atitor dovezi de simpatie și, entuziasmul de care suntem înconjurați, ne da certitudinea că, o revistă ca «Vraja Mării» era necesară.

Ne-au răpit mult timp scrisorile cu felicitări, venite din toate unghiurile țării.

O ploaie cu manuscrise, propuneri, cereri de abonamente, sugestii, s'a abătut asupra noastră! Pentru această manifestare de simpatie, le mulțumim tuturor aci, căci nu putem pridi să răspundem la fiecare în parte și îi rugăm să ne creadă că, singura noastră dorință, e să aparem cât mai des și într'un format mai bogat. Dar cu timpul!...

Dovada, e formatul actual: am dublat numărul paginilor, menținând costul și-o să mai facem ceva: dacă vom avea sprijinul cititorilor, dela 1 Ianuarie 1934, o să aparem bilunar și, dacă se lva putea, în 12 sau 16 pagini!

Dar... să vedem!

REDAȚIA

—o—

Din „Cartea Enigmelor”

SĂRUTAREA *)

de Nicolai Rainov

Am cunoscut un rege.

El avea o soție.

Și soția lui primea seara, în taină, un admirator. Și dansa îi aparținea noaptea întregă.

Auzise asta regele — și nu-i spuse nimica. Numai într'o seară i-a dat o băutură din venin de tigru, miere, tufă focoasă și mandragare.

Și în fiori voluptoși muri femeia.

Și regele i-a uns buzele cu otravă persană, pentruca admiratorul ei să moară, când o va săruta la despărțire.

Încă el nu a venit.

Dar când veni-va, sărutarea îl va ucide.

Sărutarea femeiei moarte..

*) Din volumul «Scriitori bulgari, pagini alese» — trad. de D. N. Mincev.

—o—

Citiți:

«S A T U L»

cea mai bună revistă pentru popor

«FLORI-DE-CRÂNG»

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

Urmare din pag. I-a

Nădejde spulberată

pe braț, coșuri cu maci... Și, câte creațiuni minunate nu isvorau din dorul lui chinuit, care-l mâna în fiecare dimineață la fereastră, unde aștepta până târziu, iar mai apoi, pe străzi pustii sau înșesate de lume! Dar, n'o mai văzu, ori cât de lungi erau așteptările-i la fereastră și, oricât de stăruitoare, rătăcirile lui pe străzi.

Și chinul dorului creștea pe măsură ce trecea vremea, dar visul lui frumos nu lua ființă, iar așteptarea lui, era zadarnică.

În așteptări și căutări zadarnice, trecuse primăvara și vara întregă, și-acum vântul toamnei își purta pe cărări cântecul trist, în hora frunzelor ce mu-reau, întocmai ca nădejdea lui, ce trebuia acum să ia sfârșit.

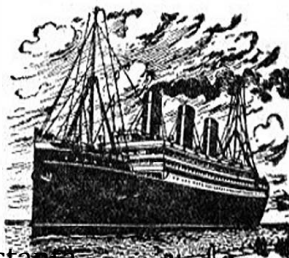
* * *

Soarele mai privi odată cu razele sale de purpură, spre copacii ce plângeau frunze de aramă, și, minunatul asfințit de toamnă, sună, cu degete grele de tristețe, pe clapele sufletului în care cânta durerea. Un miros amărui, plăcut, și-apoi, un coș încărcat cu tufănele, făcu pe pictorul ce se afla la fereastră, să tresară de o nădejde nebună. Și, privirile lui, văzură din nou ca odinioară, aceiaș verde minunat al ochilor, în care se ghicea patima reținută, aceiaș față minunată cu pielea arămie și nas aristocratic; aceiaș gură mică și roșie ca o petală de mac și aceleași mâini, neobicinuit de mici, ce țineau marginea coșului. Rămase împietrit la fereastră, privind mut după ea, în vreme ce în urechi îi răsuna, încă strigătul melodios: „Tufănele, tufănele!”

Abia târziu își dădu seama că iar o va pierde și alergă, mânat de disperare, să o ajungă și să o rețină lângă sine, pentru totdeauna. Trecu, în goană, colțul străzii și alergă așa, până târziu, tot căutând cu privirea prin întuneric, silueta fină, pe capul căreia se sprijinea coșul, încărcat de flori de toamnă... Dar, n'o găsi și... de-atunci n'o mai regăsi niciodată.

În atelierul pustiu acum, o pânză prăfuită stă căzută într'un colț, iar sub colbul așternut de vreme, se vede pictat cu măiestrie un coș alb, încărcat cu tufănele...
WALLY-VA

—XX—

Vraja Mării

Zefirul adie ușor, aducând o plăcută răcoare pe plaja bătută de soare. Era liniște. Doar valurile albastrii mângâiau malul nêted, șopotind ușor. În zare se vedeau acoperișurile caselor și turnurilor de biserică. Undeva, în depărtare, se auzi sirena unui vapor și din nou se făcu liniște. Intinsă sub razele dogoritoare ale soarelui, Marcela, se legăna între vis și viață, ascultând cântecul monoton al valurilor. Un dor ascuns îi turbura sufletul și îi venea să plângă. Venise aci, în singurătate, departe de lume și șgomot, crezând că va găsi alinare. Dar ceva tainic, turburător, nu-i dădea liniștea dorită. Nici nu putea să înțeleagă ce are. I se părea că e prea cald și, cu o mișcare leneșă, își desbracă rochița, rămânând într'un micuț costum de baie. Marcela se uită în adâncul albastrului cer și, negăsind nici un punct de sprijin, închise ochii descu-rajată. Marea repeta neconținut cântecul ei iar pescărușii țipau în depărtare. Și acest cântec monoton o liniști. Ea simți o căldură plăcută pătrunzându-i corpul și, încetul cu încetul, ațipi. Cât timp stătuse așa nu știa, însă, într'un târziu, simți un fior străbătându-i tot copul și o arsură, parcă, pe gură. Incet, deschise ochii. Văzu aplecat asupra ei un chip vi-riu, ars de soare și... în depărtare o barcă legănându-se ușor pe valurile liniștite. Ceva necunoscut până atunci, îi umplu sufletul și o vie bucurie o făcu să tresară.

Soarele a asfințit. Zefirul adie ușor ca și înainte, iar marea... repeta neconținut cântecul ei monoton și vrăjtit.

Mascotta

—o—

ZĂMBETE

Ce a avut el...

Ea: Tot ce e în casa aceasta, îmi aparține mie: banii, mobilierul, obiectele de artă!.. Tu ce-ai avut înainte de căsătoria noastră?

El: Liniștea!

Nimereală

— Bruta ceia de șofer nu numai că m'a lovit cu mașina, mi-a strigat că sunt un idiot!

— Dar de unde te cunoaște?

Sym-Pattyck

MOTIVUL

Întrebare: — De ce cu cât ne urcăm mai sus laptele e mai gros?

Răspuns: — Pentrucă apa e mai rară.

Leibușor Isac

—XX—

Renașterea sculpturii în lemn

Sculptura în lemn, care decăzuse încă de acum peste 100 de ani, a început să-și scuture vălul de desconsiderare, în care o învăluise gustul schimbăcios al oamenilor din secolul trecut și cel de față și, începuturi cari ne îngăduesc să nădăjduim în reînvierea minunatelor statui și statuete de lemn, se anunță în toate țările vechiului continent, dar mai ales în Germania.

Decadența sculpturii în lemn, nu trebuie atribuită însă, numai gustului schimbăcios al oamenilor. Ea are și o altă pricină și poate că aceasta e cauza primordială a părăsirii ei: modul cum era executată. Fiecare artist în acest gen al artei plastice, avea anume obiceiul, de a modela doar subiectul în ghips, tăerea lui în lemn lăsând-o pe seama ucenicilor, cari de cele mai multe ori căutau să sfârșească în timpul cel mai scurt cu putință, lucrul, pentru a-și încasa plata. Ucenicul sau lucrătorul tocmit cu bucata, nu avea nici un interes să-și piardă timpul în redarea întocmai a modelului și puțin îi păsa lui, că șențulețul de lângă buze, de pildă, pe care nu l-a săpat îndeajuns, schimbă complect expresia întregului cap, dându-i cu totul o altă înfățișare decât cea dorită de artist.

Este adevărat că sculptura în lemn, ese mai anevoioasă decât cea în piatră, deoarece materialul este mai îngrat, nefiind la fel de compact peste tot și deci, o tăetură de cuțit putând fi fatală, dar tocmai deaceia maeștrii nu trebuiau să-și lase opera pe mâna celor ce nu simțeau arta, decât pentru bani.

Acum, însă, după cum am spus, artiștii par că și-au dat seama de pricina decăderii artei lor și au început să-și ciocănească singuri materialul și singuri să-și piardă zile și săptămâni întregi, la tăerea lemnului ce se transformă în adevărate opere.

Natural că modernismul nu a trecut nici pe lângă sculptorii în lemn fără a-i influența și, tendințele așa zisei artei noi, se pot vedea și în sculpturile în lemn.

Dar cum suntem la începutul unei adevărate renașteri, putem nădăjdui că sculptura în lemn își va relua locul pierdut, pe firmamentul artelor, și opere asemenea celor ce au îmbogățit bisericile și palatele evului mediu, nu vor întârzia să apară.

SOREL AVRAMESCU

—0—

PORTRETUL

*Gu ochii mari și blânzi, privești la mine tată,
Și-un farmec mă răpește în lumea ta uitată.
În liniștea odăei amurgul lin coboară,
Senină mângâiere în suflet îmi strecoară.—
Și tot mai blând privești la mine tată,
Din rama învechită de-o grindă alărnată
Vrei iară să mă mustri, cu ochii mari și buni,
Vrei iar să-mi spui de lumea străină, de minciuni...
Îți înțeleg privirea ce-o cobori spre mine,
Asemeni unei raze, curate și senine;
Îți înțeleg privirea și ochii ți-i sărut
În liniștea odăei un stânt mi-ai apărut!..*

Alex. Niculescu

FLEACURI

O prețioasă însușire a sărutului e
că, în timpul lui, femeia tace.

*

Gura nevestei e sugativă scrisorilor
către celelalte femei.

*

Cu cât bărbatul se bucură de mai
multă libertate, cu atât profită mai puțin
de ea.

*

Boala bătrânețelor e cea mai groaznică
din toate, singura pentru care
nu există mângâiere, nici leac; ea nu
îngăduie nici un locșor speranței și-i
singura boală ce se agravează pe fiecare
clipă.

*

E adevărat că cerul prezidează la căsătorie
fiindcă-ți trebuie o răbdare cerească
s'o suportți.

*

Unei femei, care și-a păstrat curătenia
femenină, ru-i trebuie nici un
artificiu ca să impue bărbatului.

*

Cât nu ești însurat nu te simți tocmai
bine, iar când ești, nu te simți
bine de loc.

*

Iubirea e ca o scară pe care nu te poți
urca decât din treaptă în treaptă.
Te prăbușești însă dintr'odată.

*

Căsătoria este o scrisoare comercială,
căreia zestrea îi servește de plic.

WYNGALLACK

—0—

VÂRFURI DE AC

Unui subdirector (L. P. P.)

Cravate luați dela băeți,
Și spuneți că le confiscăți.
Un singur lucru nu spuneți,
Și-acela e: «că le purtați».

CĂP. NEMO

Lui Petre Samofina

«Făt-Frumos» te crezi, amice,
Coborât chiar din povești,
Dar oglinda, bat-o vina,
Te arată-așa cum ești!..

ALLYN-TATT

Unui moșneag

Pân' la vârsta de ani șapte
Te-ai hrănit numai cu lapte
Iar la vârsta șizeci-șapte
Ai ajuns un... papă-lapte!

LEIBUȘOR ISAC

Lui Să-i bat YK

Cu acul tău înțepi mereu
Și te simți foarte mulțumit
...Se vede că nu s'a găsit
Un ac pentru cojocul tău.

ROUSSAND T. O.

Lui Să-i bat YK

Prea stimatul meu amic
«Vraja Mării»?! O înțeleg!
Dar, are ceva — salbatyk—
Care seamănă... a neg!

SIMBAD MARINARUL

Unui «comprimat»

Comprimată-i a ta fire
Și, deci, versurile «mate»
Ce făcuși, sârman de tine,
Le numești tot... comprimată!

HERR VON TEUFEL

—0—

HUMOR

YANEM

*Inconjurat de sfetnici, pe tronul tot cu aur,
C'un iatagan în mână, sultanul stă trântit
Și la un semn, eunucii, cu gâtul lor de taur
Târăsc un rob în lanțuri, bătut și zdrențuit:*

— Yanem! Și, Abd-el-Rif, încrunță din sprincene
De ce-ai furat? Răspunde! Acuma amuțești?
Aduceți fierul roșu—să fie ars la gene
Zise turbat sultanul. Te'nvăț eu să vorbești!

*Mai marele vizir, se scoal'atunci în sus
Privind la sclavu galben, la treanța de vestmânt.
Și zise: O! stăpâne! E prea grozav ce-ai spus,
Mai bine în fața noastră să-l pue la pământ—*

*Și douăzeci de cnuturi să i se dea în spate;
Va fi deajuns stăpâne — și cred că va vorbi!
— M'am c'am grăbit vizire—așa e—ai dreptate...
Aduceți două cnuturi, cu noduri plumburii!*

*Atunci Yanem, năpraznic, s'aruncă la pământ
Și lacrimi cad din ochi-i, pe plușul de Eriv:
— Iertare! O! Stăpâne, ah, păcătos ce. sânt...
Amână p'altă dată, c'am luat un purgativ!*

AL. MUNTEANU

REVOLTĂ

Tie Lyl.

*Pe sub teii ce în floare,
străjuesc tăcuți aleia
Eu colind și astăzi încă,
blestemând etern femeia
Ce făcu din mine sclavul
unui gând ucigător,
Ce de-atunci din prima clipă
m'a făcut ca s'o ador.*

*Ah, femeie c'ochi de demon
eu te blestem ne'ncetat,
C'ai turnat în mine-otravă
peste gându-mi nepătat.
Te blestem ca'n clipa'n care,
vei simți păreri de rău,
Să-ți rămână suferință,
înfocatul dor al meu.*

*Și pe coardele uitării,
să suspini un vis pierdut
Ce destramă suferința,
în sublimul tău sărut,
Ce-l depui pe chipul rece
înramat în șoapte vagi
Care plâng continu încă,
ochii tăi atât de dragi...*

Cosmin Cicoare

Anchetele noastre

O femeie își poate înșela bărbatul în anumite împrejurări?

Supunem cititorilor noștri, această problemă, spre a fi comentată în coloanele revistei.

Condiționăm însă ca, cei ce răspund, să se ferească de polemici și răspunsul, să nu treacă de o pagină de caet.

—o—

FILM:

Un nou sport face furori la Hollywood

Luana Alcaniz, o frumoasă spaniolă recent angajată de Fox-Film pentru filmul „A Devil With Women”, în care va apare alături de Victor Mc. Laglen, a introdus la Hollywood un nou sport:

„Jai-Alai”. Este un sport cu totul original și necesită multă forță și adresă. Un sport care a început să facă furori în cercurile artistice din cita-

delă filmului și pe care desigur îl vom cunoaște și noi în curând.

Ufa din Berlin intenționează să cumpere un mare cinematograf din New-York pentru a face propagandă producției sale.

București

În orașul nostru sunt nu mai puțin de 53 săli cinematografice. Săptămânal, 13 prezintă premiere iar 39 reluări.

Prețul de intrare variază între 37 lei la «Capitol» și 7 la «Terra».

Cinefyl

ÎN TOAMNĂ

*Când toamna sprijină tăceri pe umeri
Și sgâlțâe castanii cerșetori...
Pornești și tu pe-alei adeseori
Ca pașii furișăți să ți-i înnumeri*

*Și e târziu... și-i frig... și bate vântul
Cu 'nfiorări pierdute și firave...
Plutesc în aer frunzele bolnave
Și 'nvăluiesc în strat gălbui pământul*

*Și-ți lepezi seara udă de pe umeri...
Atingerea cernită rece, sumbră-
Asvârle'n golul toamnei foi de umbră
Și 'ncerci din nou ca pașii să-ți fi numeri.*

Costin Teodoru

Inchiptuiți-vă: pentru 7 lei (5 lei intrarea plus 2 lei timbrul aviației) i se oferă spectatorului 2 filme sonore! Destul de eftin, veți putea spune.

Făcând însă o vizită la cinema «Terra» veți regreta și cei 7 lei dați la intrare. Cele 2 filme sonore, rulează în... 3 serii, așa că dacă voiți să le vedeți complete, trebuie să vizitați de trei ori cinematograful.

3X7=21 l...

Așa mai zic și eu!

Leibușor Isac

—o—

Gânduri și indiscreții

Sunt indiscret și pace! Vă rog să mă credeți pe cuvânt! De exemplu, subsemnatul, Sâmbăta și Lunea, nu pot să-mi exercit funcțiunea așa cum o fac în toate celelalte zile lucrătoare.

Când n'am «birou» mă scol cu noaptea 'n cap, dar se schimbă socoteala când trebuie să merg la slujbă, fiindcă nu-mi vine să mă scol. Ce se întâmplă? Mă trezesc din somn și încep o migăloasă consultare cu ceasornicul pe care îl găsesc sub perină (ziua îl port în buzunarul vestei — aviz gangsterilor!), privind goana minutelor. Dar când văd, că ora e înaintată și neprielnică unei șederi mai prelungite în patul moale — mă scol. Așa sunt eu! Ei și?!

V'am spus că sunt două zile în cursul săptămânii, când nu-mi vine să pun mâna pe nimica, dar și mai mult, nici să merg la «serviciu».

Într'o asemenea zi—Lunea—o primă zi de școală, mă duceam agale pe strada Carol spre munca cea de toate zilele. Pe drum ochii mi se desfată privind pe dornicii de învățătură, cum grăbesc pașii spre școală. Unii dintre ei cu fețe vesele, înseninate, alții posomorâți — de, fiecare cu ale sale... (unii au trecut clasa, alții au rămas — asta pare a fi adevărata cauză).

Gândurile mă năpădesc și, îmi aduc aminte, că sunt aproape zece ani de când am părăsit băncile școlii. Simt că inima mi se strânge la gândul că și eu odată gustam din plăcerile și amărăciunile primei zile de școală.

Iar acum, devenind «om liber și independent», mă simt mult mai îngrădit și stingherit. Păcat, dar ce să fac? Așa e viața...

Dar a propos, m'am depărtat de miezul indiscrețiilor mele. Deci, să reiau firul.

Și cum vă spuneam, mergeam pe strada principală aruncând priviri distrate în dreapta și în stânga.

Zăresc două eleve dela «profesională», acum într'a cincea, cu cari mă cunosc. Amândouă simpatice (și nu le laud, că sunt silitoare), dar ce oroare... nici nu te bagă în seamă! Oare nu-s băiat drăguț? Vă mărturisesc că Sâmbăta m'am tuns, m'am bărbierit și am dat chiar cincii lei la lustrăgiu să-mi facă pantofii «oglinďă». Ah! așa mi-a fost soarta — n'am trecut la fete... Asta să mă credeți!!

Dar n'am încotro — le iert. De, e prima zi de școală și emoțiile nenumărate.

Și mă rog ce discutau? Oare chestiuni de școală? Nu. Din contra, cu totul altceva.

Una din ele, bruneta, povestea: că Duminică seara, cu toate că era îmbrăcată în «rochița bleu de mătase», cu jerseul și jacheta neagră, a tremurat zdravăn. Colega o asculta cu băgare de seamă.

Mai mult n'am auzit și nici nu am vrut să aud.

Iată și un grup de elevi dela liceu cu servieta și șepcile cam într'o parte — ștregarii.

Mai încolo, înaintea mea, mergeau un grup de școlărițe dela «Domnița Ileana»; după pamglica bleu dela bască am ghicit (sunt și ghicitor) căs din curs superior. La urechile mele ajung crâmpie din animata lor conversație.

-- Ce bine-i că, acumă suntem într'a șasea, la anul de va da Dumnezeu, hop în a șaptea și doamna profesoară o să ne zică «domnișoare».

(La asta convin în mod tacit și eu, dându-mi aprobarea în mine însumi).

— Și știi ce, dragă, complectează cealaltă, vom avea voie să ne ducem la cinema și «ceaiuri».

Dar gândul meu răspunde: «parcă acumă nu faceți asta!»

Trec repede înainte.

Cam aproape de cinema Regal, tot un grup de eleve cari se salut reciproc cu doi liceeni. Apoi dânsele întorc capul după ei... Ce să-i faci — revederi scumpe...

Dar, iată și trei dela „Comerțul superior” — au expresia feței puțin gravă, pășesc sigur. Pe fața lor, deabia am observat un zâmbet discret,

Cu siguranță, că se gândesc la regulile contabilității în partidă dublă (Doamne, ce-mi băteam capul cu acestea!) și la corespundența comercială.

Și așa, tot privind într'o parte și în cealaltă, mă văd sosit în fața biroului meu.

Mă opresc.

Trec cu piciorul drept pragul biuroului (nu de alta, dar să-mi meargă bine în cursul săptămânii) și mă îndrept spre masa de lucru. Scaunul și pernuța cea mică cu puf mă primesc cu bucurie?!

Încep munca cotidiană și pentru moment dau totul uitării...

Mitco N. M-v

---o---

TALENTE

TINERE

AUTUMNALĂ

E noapte. De lumini aprinsă-i zarea
Răceala mă pătrunde prin vesminte,
Și toamna iar a'ntroenit cărarea
Cu mantia-i de frunze ruginite...

Infiorate, frunzele foșnesc
Și geme vântul printre rămurele,
Stingher aş vrea să rătăcesc
Pribeag cu gândurile mele.

Halucinat, sub razele de lună
Pe Cupidon îl văd aevă cum m'îmbie:
Întoarce-te 'napoi căci „totul” e minciună
Lubește — pune-ți flori la pălărie!

Herr von Teufel

---o---

QUATRENE

D-rei Elena S.

Impodobesti grădina cu mărgele
Căzute de pe crengile de soare
Ce-ți leagănă privirea peste ape
Și ți-o oprește pe livezi în floare.

Nicolleta

Din visuri ți'npletești covor de roze
Strivite sub piciorul tău cambrat...
Aș vrea să fiu o roză înflorită
Să mă strivești cu'n zîmbet parfumat.

Potirul crinului golaș îți spală sinul
Cu rouă strinsă'n cupe străvezii
Aduni cașiilor zăpada ninsă
Și sorbi dulceața serii viorii.

Panaït Nicolă

---o---

STEAUA MEA

*In lumea cerului scânteetor,
Pierdut în infinite stele;
Găsesc durere, simt amor
Și viitorul soartei mele...*

*Priesc adânc prin nouri de nea
Văd lumi ce scânteesc feeric
Lumini ce-aseară scânteea
Fugind pe cer, spre întuneric.*

*Iar prin credința mea 'n vise,
Străluce steaua mea de zor
Și gândurile le simt deschise
In lumea cerului scânteetor...*

Mihail Ungheanu

---o---

DECEPTIE

Nu vă încredeți în amor!...

Își râde sublimul, pe rumena-i față
Ge-i plină de viață
Și de iubiri,
Roz-albul de floare
Doi trandafiri;
Ge ritmic palpită
Sub ii 'aurită
Ușor în surdină
Gomoară dorită,
De tine, virgină!..

Te ia 'n brațe, te strânge cumplit
Și-ți soarbe parfumul
De idol iubit...
Și-apoi când drumul
Deschis ți-e în zare,
Te 'ncearcă regretul
Verși lacrimi amare
Ge-ți sfâșie pieptul.

Te doare, nu-mi spune
Prea bine o știu,
Că 'n viață minune
Adesea minciuna
In taină când luna
Aruncă târziu
O rază complice,
Vibrează în tine, iluzii—ideal
De gânduri ferice
Purtată 'n abis
Pe panță aluneci, împinsă de val.

Rodrigue Novello

REVERIE

Când cuprins de reverie
Mă afund adânc în gânduri
Trec prin față-mi, purpurii,
Cele mai frumoase nuduri.
.....

Trupuri, forme sculpturale
Vin în scunda mea odaie
Răspândind în a lor cale
Cea mai gingașe văpaie.

Ochi albaștri ca și cerul
Cu priviri de voluptate
Țin ascuns în ei misterul
Legendarelor păcate.

Brațe fine, modelate
Ondulează forme clare.
Siluete răsfățate
Profilează 'ntreaga zare.

Rând pe rând îmi trec prin față
Ca un șir lung de fantome
Sâni, ce 'n salturi se răsfăț
Și emană vagi arome.

Piciorușe drăgălașe
Albe și seducătoare
Defilează pătimeșe
In mișcări de o splendoare.
.....

Dar din câte-mi trec prin față
Toate sunt numai iluzii...
Toate—s opera măreață
Și de fantezie—a muzii.

Roussand T. O.

GRAVURA JAPONEZĂ

Istoriografa de artă la telefon:

— „Nu, draga mea, mii de mulțumiri, dar azi nu, zău! nu pot să vii și eu, trebuie să scriu în fine articolul al doilea pentru «Cronica artistică din Neustadt»... Așa că, pe mâine!»
la loc la birou, își pune ochelarii și începe: «Deabia pe la mijlocul veacului trecut, gravura japoneză colorată în lemn a început să intereseze cercuri mai largi. În Europa, cât și în America s'au.»

Vine croitoreasa care lucrează în casă.

— Scuzați, doamnă, să cos la cordonașul rochiței catarama cea mare sau cea mică?

— Cea mică răspunse istoriografa și continuă a scrie: «...făcut atunci pri-

mele colecții mari. Prețurile erau pe vremea cea foarte eftine. Van Gogh a scris adesea fratelui...»

Vine mama mare:

— Ce zici de asta? Spălătoreasa nu vrea să mănânce mezeluri!

— Dă-i și Dumneata altceva.

— N'am altceva!

— Atunci trimite să cumpere ceva, zice istoriografa de artă și urmează: «său Teo că a descoperit la Goupil gravuri vechi franceze în lemn, colorate în cantități mari, cari l-au interesat...»

Intră bucătăreasa:

— „Coniță, vă rog să-mi dați bani să mă duc la târguială.

— N'am... Băcanul să adauge la cont!

Scrie apoi: «...mult și pe care le-a cumpărat cu duzina cu 1 fr. 50 bucata. Cum am mai spus cu privire la pictura peisagiilor din Asia răsăriteană, gravura...»

Vine fata din casă:

— Mai are poate coniața ață de țesut cenușie pentru ciorapii conașului?

— Caută în *necessaire*!

Și scrie: «in lemn japoneză renunță și ea la perspectivă, lumină...»

Sună telefonul:

— Allo! Da... N'am spus niciodată așa ceva, nici nu mă interesează!... N'am spus, n'am obiceiul să bârfesc! E o întortochiere răutăcioasă. Așa dar liniștește-te! Măine înainte de amiază? Bine!

Continuare în pag. VII-a

urmare din pag. 6-a

Istoriografa scrie înainte: «...umbră și are un fel propriu de expresionism...»

Vine Georgică:

— Ah, mama; ai ochelari, ce frumos!

— Tăticu a spus că par'că așa fi o bufniță...

— ...Dar frumoasă!

«...stiiizat, din dragoste pentru linie, pentru...»

Fata din casă:

— Coniță, a venit gazeta de seară.

— Pune-o acolo!

«...compoziția delicioasă și distribuția spațiului, arată plăcerea...»

Telefonul:

— Allo!?... Bună! Mă chemi și tu odată la telefon?... Supărată nu, dar mă miră că ai timp pentru toate celelalte, dar pentru mine...

Ei, de pildă, pentru Leny... Allo! Allo! Domnișoară, nu întrerupe!...

«...și interesul artistului pentru obiect».

Vine soțul:

— Bună seara!

— Ce bine c'ai venit! Mergem imediat la masă și ne vom face o seară agreabilă, lucrând amândoi!

— Nu te pricep! răspunde soțul.

Toată după amiaza nu te-a deranjat nimeni și tocmai cele 2 ore ce am disponibile seara, le folosești ca să lucrezi!...

SOREL AVRAMESCU

—O—

Vraja Mării

Din noapte se înalță
Un imn duios cântării,
Croind nou drum prin viață:
E Vraja Mării!

In suflet te pătrunde
Și totul dai uitării,
Când inima s'ascunde
In Vraja Mării!

Ușor, ca pe-o aripă,
In mrejele visării,
Te ridică o clipă
...Vraja Mării!

Lory Stănescu

—O—

Concurs de desen

Oferim un abonament pe un an pentru un desen, cât mai sugestiv, cu următoarea temă:

VRAJA MĂRII

LITERATURĂ—ARTĂ—HUMOR

Format: 20 cm. pe 5 cm.

Fondul: un peisaj marin.

Lucrat în tuș pe hârtie velină.

Lucrările se primesc până la 25 Noiembrie 1933. Rezultatul se va da în nr-ul 4 din 15-XII-933.

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman» Constanta

REDAȚIONALE

Informațiuni

— Din motive personale, d-l Al. Ciobanu, s'a retras dela conducerea revistei noastre.

— Primim colaborări din public cu condiția ca lucrările să fie scurte și adecvate programului nostru.

— Orez de redacție: Duminica și sărbătorile, dela 3—6 p. m.

— Manuscrisele nepublicate se restituie dacă primim mărci pentru expedierea lor.

— Admitem, pseudonime dacă sunt însoțite de numele și adresa exactă.

— Ne rezervăm dreptul ca, la manuscrisele acceptate, să facem modificările ce vom crede de cuviință.

Poșta

Cosmin Cicoare. — Fii bine venit.

Rodrigue Novello (Tell d'Inostan) Loco. — Alțeva? Nu mai avem nimic la „dosar“!

Gérard Fleury-București. — Frumos început! V'am ascultat cererea; trimiteți alțeva. Mulțumiri.

Mihail Ungheanu-București. — „Visul uitării“... l'am dat uitării (și dvs. pe noi!). Ce se-aude cu «R. L.»?

Valeriu Lacrimă-București. — Cealaltă în nr. viitor. Ne-ați dat uitării?

Mitco N. M-v-Loce — S'a făcut, prietene!

Al. Munteanu-București. — Așteptăm și alțele. Merți!

Jovinal-București. — «Cântați-mi» e slăbuță, iar „Cântec de nebun“... are nevoe de... serioase îngrijiri! Mai trimite-ți. Cu promisiunea cum rămâne?

Herr von Teufel-Bârlad. — „Vraja Mării“ trebuie refăcută la urmă. «Tu ești iubirea mea întreagă»—este cam naivă. Mai trimite-ți dar mai scurte!

M. Șoimu-București. — Pe viitor fii mai sgârcit în promisiuni!

Roussand T. O. — Mulțumim! O strângere de mână.

Mascotta-Chișinău. — Sunteți bine venită. Merți!

Ur-Zica-Chișinău.—Refaceți „Te-am întâlnit“, e bunicică.

Rociu-Râul Alb-București. — Nu vă supărați... mai scârmănați-o puțin!

Alex. Nicorescu-Satu Mare.—Toate sunt bune. (va urma)

—O—

MICĂ PUBLICITATE

2 lei cuvântul'

DORESC schimb de cărți, romane, reviste. Adresați redacției, pentru «420».

SUNT dornică de o corespondență similită — Măisoara.

ADMINISTRATIVE

Informațiuni

— Căutăm corespondenți și reprezentanți în toate orașele din țară.

Ofertele, însoțite de 2 fotografii, se vor adresa administrației.

— Rugăm pe d-nii cititori, cari primesc numărul de față, să ne achite — cât mai curând — abonamentul sau, în cel mai rău caz, costul exemplului.

Poșta

1. Petrescu-R.—Vâlcea. — Da, se poate și pe 6 luni. Costă 25 lei.

Lucyan Popescu-București. — Așteptăm cele promise.

Reprezentanți

București:

1) D-ra Mimy Lefcăduș, str. Vlaicu Vodă 41.

2) D-l Chiril Pârvulescu, str. Popa Lazăr 13—15.

3) D-l Leibușor Isac, calea Grivitei 155, II.

4) D-l Ștefan Stamate, str. Labirint 158.

Buzău:

5) D-l Panait Nicolla, str. Cucuzel 24.

Bârlad:

6) D-l Dumitru M. Ionescu, str. Prof. V. Pârvan 11.

Bacău:

7) D-l Ionel Braddefruntești, com. Filipeni—satul Fruntești.

Călărași:

8) D-l George Lăzărescu, str. Rahovei 210.

Ploești:

9) D-l Costel I. Vâlcu, str. Nicolae 78.

Reni:

10) D-ra Lilly Albu, Pavilionul C. F. R. No. 2.

Satu Mare:

11) D-l Alex. Nicorescu, str. Corvinilor 49.

D-nii cititori și abonați din localitățile respective, se pot adresa d-lor reprezentanți de mai sus pentru orice relații, informațiuni, abonamente, colaborări, deslegări, etc., și vor fi serviți cu multă bunăvoință.

RECENZII

Cărți

D-nii autori și editori, cari doresc a li se face recenzii asupra lucrărilor apărute, vor trimite câte un exemplar pe adresa revistei noastre.

PEMEI ȘI BARBAȚI (schite vesele)

de Ionel Tudosie

(Editura Cercul Cultural Prahovean)

Un volum foarte atrăgător și cu mult gust artistic executat. Schițele, plăcute și vioae. Am reținut: «In anul 2033» scrisă în colaborare cu d. Virgil Stoescu. Insist asupra execuției, care frapează și încântă ochiul.

SCRIITORI BULGARI (pagini alese)

trad. de D. N. MINCEV

D-l D. N. Mincev, autorul cărții „Din istoria literaturii bulgare”, a adunat într'un volum, intitulat „Pagini alese scriitori bulgari”, 14 schițe și nuvele din cei mai reprezentativi scriitori contemporani.

D-l D. N. MINCEV

Redactor al revistei „Geana Mării”

D-l D. N. Mincev a mai scris „Despre Esperanto” în 1929, „Din istoria literaturii bulgare” în 1932 și „Umor bulgar” (în nr. 15 din „Biblioteca umorului universal”. Vor apare: „Antologia Scriitorilor Bulgari” și „Oameni cari trăesc” (schițe și nuvele).

Reviste

Flori de crâng, anul I No. 12-13, revistă literară-artistică-socială, redacția și administrația: str. Simion Bărnuțiu 1, Oradea Mare. Apare lunar, într'un format elegant și artistic tipărită — cu un bogat material în cuprins — condusă de d-l Gelu Georgescu, un talentat scriitor.

RUBRICA JOCURILOR

redactată de P. SAMOFINA

ANAGRAMĂ

de d-ra ELYANNE, București

Care metal, făcându-i anagrama, se transformă într'o rocă, reunită din trei minerale?

LOGOGRIF

de Ynttelektuall, C-ța

Cuvântul de 10 litere, este o porțiune românească, formată din 2 județe, luată dela Bulgari. Tâind succesiv finala, găsim:

9. — Vărgate; 8. — Cu dungii; 7. — Linia; 6. — Dans; 5. — Rame (e-i); 4. — Anagrama din „drac”; 3. — Imi pierd echilibrul (fizic sau... moral!); 2. — Prepoziție; 1. — Consoană care se află în această frază de patru ori.

ENIGMĂ

de Jovinal, București

Ce întâlnești odată în șapte zile, de doua ori în trei luni și niciodată într'un an?

ȘARADĂ

de Costel I. Vâlcu, Ploești

Prima parte e ușor
E'o femeie din popor;
Partea doua e-o hoție
Toți oamenii o știe
Iar acum de le uniți
«Pâine sfântă»-o-să găsiți.

Deslegările Jocurilor din No. 1:

„VRAJA MĂRII”

Orizontal: I.— „Vraja Mării”; II.—Laestrada; — N. R.; III.—ilic;— tiranie; IV.—temută; V.—er; — ta;—as; — paa; VI.—iar;— Carara; VII.—Aura;— Tacit; VIII.—iar; — la; — ad-o; IX.—ulc; — aci; știr;—X.—Ra; — imuni; — eli; XI animalic;—ai; XII.—Constanța.

Satul, anul III No. 35 pe Octombrie, revistă de cultură pentru popor, redacția și administrația: str. Prel. Polonă 13, București III. Conține un bogat material: folklor din diverse regiuni ale țării, sfaturi pentru plugari, etc., etc.

Ziare

Ghid comercial, anul I No. 3, ziar comercial—financiar—informativ, sub conducerea d-lui Iorgaky Leossatos. Redacția și administrația: str. Traian 11, Constanța.

Apărarea Cetățenească, anul I No. 2, organ de susținere al intereselor obștești, sub conducerea d-lui Em. Georgescu avocat. Redacția: str. col. Daniil Ionescu 14, R-Vâlcea.

— La redacția revistei noastre, se primesc manuscrise, corespondență, abonamente, etc., pentru revistele și ziarele de mai sus. E necesar să se adauge mărcile necesare pentru speze poștale.

SVA

Vertical: 1.—literatură; 2.—Valeriu; —L. A. N. C.; 3.—reim; — dric; — lo; 4.— ascut; — Aa; — imn; 5. —jt; — tac; — rămas; 6.— artă; — ar; — cult; 7.—Mai; — ar; — linia; 8.— adrosată; — icn; 9.—Raab; — Ra; — it; 10.— păcate; 11.—inima; — idila; 12. — redactorii.

JOC DE SILABE

Cina — Titu — Tlst — Slala — RĂSar — PANdur — Dlac — Tlpar — REduș — VIȘin — TALaz — VRabete — JAMAica — MĂrita — RII (t) os = Citiți și răspândiți revista „Vraja Mării”.

ȘARADA

CAR-DIG-AN

X

Au deslegat toate jocurile:
Bârlad: Dumitru M. Ionescu; Mircea Grosu; Traian Dimitriu; Ioan Popa.
Bistrița: Aurel Moldovanu.
Brăila: Nicolae Christescu; Theodor Stamate.
București: Elyanne Popescu.
Constanța: Nicu Sterea; Giovanni A.; Rodrigue Novello; Jean Pritzopol, Cosmin Ciocare.
Ploești: Costel I. Vâlcu; Gabor R. Nic; Fătu George; Pispiris Ar.; Tănăsescu Pr.

PREMIUL a fost câștigat de d-l Ioan Popa din Bârlad, str. V. Conta 1, care este rugat să ne comunice preferința-i: abonament sau volum.

POȘTA

Pentru deslegători: Soluțiile jocurilor se primesc timp de 15 zile dela apariția revistei. Se vor publica numele deslegătorilor și prin tragere la sorți, se va oferi un abonament pe șase luni la „Vraja Mării” sau un volum literar, după alegere.

Jovinal—București.— Metagrama în numărul viitor.

Costel I. Vâlcu - Ploești. — Mai trimite-ți (ceva original însă).

Panait Nicolla - Buzău: „Metagrama” e perimată... altceva!

Al. Tomici-Severin - Loco — Vă rugăm să ne lămuriți: cui aparțin versurile «Umbre din trecut», publicate în nr. precedent și semnate de fostul nostru redactor Al. Ciobanu.

Citiți și răspândiți revista literară

«VRAJA MĂRII»

„Vraja Mării”
CUPON DE JOCURI
Anul I, No. 2.